

**Міністерство освіти і науки України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького
Інститут історії України НАН України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара**

**АКТУАЛЬНІ
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ І НАУКИ
В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

**МАТЕРІАЛИ
II Всеукраїнської наукової конференції**

28-29 жовтня 2016 р.

Частина I

Дніпро

2016

що складають імідж сучасної людини. Часто тільки за цим документом студенти й приходять до вищих навчальних закладів. Для когось вища освіта на цьому й закінчується, та не для всіх. Що ж означає термін «вища освіта» для сучасного студента? Які переваги та недоліки сучасної системи вищої освіти в Україні?

Університети й вища освіта взагалі – це основа для всебічного розвитку держави й суспільства.

Щодо якості освіти, на яку нарікає велика кількість студентів, виділити це в недолік дуже важко, адже все залежить від самої людини. Цей випадок не є винятком. Ми живемо в інформаційному світі, сьогодні кожен має доступ до глобальної мережі Інтернет, яка відкриває великі можливості для самоосвіти. Якщо студент відчуває, що у своєму навчальному закладі не отримує достатню кількість знань належної якості, то без проблем він їх може отримати займаючись самостійно (використовуючи мережу Інтернет зокрема).

А от технічна забезпеченість вищих навчальних закладів незадовільна. Якщо техніки і вистачає на кожного студента, то їх стан залишає бажати кращого, адже більшість таких приборів залишилася в спадок ще з радянського минулого. З радянських часів також залишилися і ремонти в корпусах більшості ВНЗ. Студенти скаржаться на погане опалення приміщень взимку та неможливість кондиціонування їх влітку. Дивно, що саме цей пункт багато студентів виділяли як недолік саме ВИЩОЇ ОСВІТИ. Хоча якимось чином все-таки зовнішні умови впливають не лише на засвоєння матеріалу студентами, а й на його викладання.

Ще одне питання, що турбує сучасного студента – це можливість поєднувати роботу та навчання у ВНЗ. У цьому випадку далеко не кожен викладач може піти на зустріч студенту, навіть якщо йдеться про роботу за спеціальністю. Коли студенти банально не встигають закривати сесію – доводиться розставляти пріоритети, обирати важливіше. Проте як обрати освіту, коли за неї треба платити?

Не задовольняють також і перспективи працевлаштування студентів. Навчальний заклад, зокрема диплом про його закінчення, не дає ніяких гарантій щодо забезпечення місцем роботи в майбутньому. А що вже говорити про спеціальності, на яких спостерігається «перевиробництво» фахівців? Такими зараз вважаються юридичний та економічний факультети. Та відповідь на це питання, як на мене, досить проста: важливо бути гарним фахівцем, а ще краще – найкращим, і дивлячись з цього боку, навіть ВНЗ чи спеціальність є неважливою. Знову ж таки відповідь зводиться до одного – все залежить від самого себе.

Список використаних джерел

1. <http://linashev.livejournal.com/1449.html>. 2. http://conf.vntu.edu.ua/humed/2010/txt/Radomska_Stadny.php. 3. <http://photo-ij.livejournal.com/5281.html>.

В. С. Більчук, Л. І. Хмельникова, К. В. Соколова

ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ДЛЯ ОЦІНКИ ВИЖИВАНOSTІ ЗНАНЬ З ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ПРОВІЗОРІВ

Контроль знань у студентів є важливою складовою навчального процесу, оскільки дозволяє оцінити не тільки їх рівень, а й регулювати методику навчання. Довгострокове виживання або міцність засвоєння набутих знань є головною складовою ефективності навчання. Важливо, щоб знання та навички, набуті в процесі навчання, зберігалися до їх використання у професійній діяльності.

Отримані дані по виживаності знань студентів дозволяють оптимізувати навчальний процес. За їх результатами можна визначити питання, що викликали найбільшу кількість помилок при відповідях, виявити типові помилки при вивченні кожної теми, внести необхідні зміни в методику вивчення даних тем.

Проблема вибору методу оцінки якості засвоєння знань є важливою і значу-

щою при виконанні стандарту освітньої програми. У зв'язку з цим, сьогодні актуальним є питання про те, як правильніше і справедливніше визначити таку якість. Для формування успішного підходу важливо, щоб система контролю знань студентів була насамперед об'єктивною. Під об'єктивним контролем розуміємо контроль, який має необхідну точність і відтворюваність результатів. Інструментом, що дозволяє об'єктивно оцінювати якість засвоєння, є тест, який поєднує в собі контрольне завдання і еталон, за яким можна судити за якістю засвоєння.

У нашому дослідженні аналізувалися показники рівня знань з хімічних дисциплін (аналітична хімія, фізична і колоїдна хімія) у студентів 2 - 3 курсів за спеціальністю «Фармація» через півроку після здачі іспиту з дисциплін.

Без попередження, що виключало можливість попереднього повторення матеріалу, їм було виданий комплексний тест з 200 питань по всіх розділах програм дисциплін. Завдання відповідали за обсягом та змістом навчальному матеріалу. В тесті входили питання з контрольних завдань, що пред'являлися на заняттях протягом вивчення даних дисциплін. На кожне питання було запропоновано 5 варіантів відповідей. Фіксувалося як кількість невірних відповідей на питання, так і число пропущених правильних варіантів. Потім кількість помилок підсумовували. Тест вважався пройденим, якщо кількість правильних відповідей становила за дисциплінами 61% від кількості запропонованих варіантів відповідей. При аналізі знань з кожної теми підраховувався відсоток допущених помилок за питаннями за даною темою з загальної кількості запропонованих варіантів відповідей на дану тему. Пройшли тест з допустимою кількістю 75% від усіх, хто брали участь в тестуванні.

При аналізі допущених помилок було виявлено, що найбільша кількість помилок була допущено за темами «Якісний аналіз» - 23%, причому коливання між різними варіантами складали від 18,5 до 23% помилок, що свідчить про однакову міру складності питань. За іншими темами відсоток помилок був наступний: «Оксидиметрія» - 21%, «Електрохімія» - 25%, «Розчини» 21%, «Поверхневі явища» - 26%, «Колоїдні розчини» - 25%, «Властивості ВМС» - 24%, «Грубодисперсні системи» - 11,5%, «Особливості гетерогенних рівноваг» - 17,8%. Найменшу кількість помилок допустили студенти по темі «Титриметрія» (12%).

Отримані нами дані свідчать про необхідність вдосконалення методики вивчення навчальної програми для підвищення якості викладання. Для більш оперативного контролю і вивчення ефективності внесених змін необхідне щорічне вивчення виживаності знань за дисциплінами.

О. О. Бондарева, І. В. Тищенко

ЛЕКЦІЯ У ВИШІ: МОЖЛИВІСТЬ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ

Молоду людину, яка робить перші кроки на шляху оволодіння будь-яким фахом, зустрічає справжнє цунамі різноманітних знань: від теоретичних даних до практичних навичок, які вони повинні засвоїти та навчитися застосовувати якомога швидше. Зробити це якісно дозволяють, з одного боку, деякі риси мотивованого студента: інтерес, зацікавленість в оволодінні обраною спеціальністю, здатність до зосередження, наполегливість, вміння використовувати час. З іншого боку - це не оціненна роль вчителя як особи, яка веде в країну знань. На плечі викладача вишу покладається обов'язок пояснити матеріал так, щоб не тільки надати учню можливість засвоїти певний матеріал, а ще й дати йому змогу іти далі, робити власні кроки на професійному шляху.

Як це зробити якомога якісніше? Важливою складовою навчального процесу є лекція. Відходить у минуле знайомий багато років спосіб викладання навчального матеріалу у вигляді «начитування» лекцій, коли лектор з кафедри проголошував заздалегідь підготовлений текст, спираючись на таблиці чи схеми, інколи роблячи малюнки чи записуючи формули на дошці. Авжеж, цей спосіб викладання може